

хімії та технології лікарських засобів до першої категорії з оплати праці працівників та підпорядкувати Всесоюзний науково-дослідний інститут хімії та технології лікарських засобів Всесоюзному промислового об'єднанню з виробництва готових лікарських засобів. [4, С. 8 – 10] Відповідно до нового статусу протягом 1982–1991 рр. ВНДХТЛЗ провів безліч фундаментальних досліджень у галузі фармації. [1]

Таким чином, опираючись на величезний науковий і виробничий досвід, накопичений у ДП ДНЦЛЗ за 85 років його славної історії, особливо затребуваним наш потенціал може виявитися в умовах реальної інтеграції України у Фармацевтичний сектор Європейського Союзу. Це повною мірою відноситься до ДП ДНЦЛЗ, наукові досягнення якого за підтримки уряду дозволять зберегти здоров'я українства.

Джерела та література

1. *Проблемы и перспективы создания, производства и повышения качества лекарственных средств в Украине* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.provisor.com.ua/archive/2000/N19/chumak.php>. – Заголовок з екрана.
2. *Георгиевский В. П.* В постоянном стремлении к прогрессу / В.П. Георгиевский // Фармаком. – 2005. – № 1. – С. 16–19.
3. *ДАХО*, ф. Р–6023, оп. 3, спр. 855, 3 арк.
4. *ДАХО*, ф. Р–6023, оп. 3., с. 6–16.

ФЕДІР МОЙСЕЄНКО – ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІНЕРАЛОГ

Вісип О.О.

Луцький національний технічний університет (м. Луцьк)

Багато забутих імен українських вчених сьогодні ще потребують повернення в історію. Шкода, але сьогодні мало хто знає ім'я першого українського мінералога Федора Мойсеєнка (22.11.1754 – 24.11.1781).

Народився Федір Мойсеєнко в м. Лебедині, Сумської області. Навчався у Харківському колегіумі, де окрім духовних дисциплін вивчав математику, геодезію, німецьку та французьку мови.

З 1766 р. навчався в гімназії при Петербурзькій Академії наук де захопився вивченням мінералогії. Як найкращого студента за сприяння графа Орлова Мойсеєнка направляють на навчання до гірничої академії (Фрейберг, Саксонія). Саме тут він здобув знання, які і зробили його відомим, адже його наставником був геолог Абраам Готтліб Вернер, який мав світове визнання і незаперечну славу.

Перша наукова праця Ф. Мойсеєнка, монографія на тему «Мінералогічний твір про олов'яний камінь», була опублікована у Ляйпцігу.

У 1779 р., повернувшись до Петербурга, молодий вчений подає на розгляд Академії наук дисертацію та отримує звання ад'юнкта з хімії і мінералогії. Саме тоді і розпочалась його педагогічна діяльність: спочатку він викладав німецьку та французьку мови в Гірничому колегіумі, читав лекції з фізики, з «природної історії гір», з гірського мистецтва, з металургії.

Не зважаючи на досить молодий вік (25 років) вчений мав солідні наукові

праці, чим і здобув світове визнання. В 1781 р. він очолив наукову експедицію до Криму, з метою вивчення природничих багатств цього краю.

Праці Ф. Мойсеєнка і сьогодні вражають дослідників. Наприклад, словесна класифікація зовнішніх ознак мінералів, яку запропонував учитель Вернер, була надто громіздкою. А Ф. Мойсеєнко свої описи ілюстрував ретельно виконаними замальовками розгорток кристалографічних комбінацій. Точність описів і рисунків дає змогу легко впізнати виділені ним форми, природні кристалічні многогранники в ідеалізованому вигляді. Така методика виникла пізніше на основі міряння куткових величин за допомогою гоніометра. все це свідчить про глибоке проникнення молодого вченого в сутність науки про мінерали, передбачення її розквіту.

В своїх працях Ф. Мойсеєнко хотів показати практичне застосування металу в майбутньому. Вчений робив перші кроки до природної класифікації всіх металів.

Окрім дослідницької спадщини, досить помітний слід вчений залишив і в перекладацькій сфері: переклав з латині комедію Теренція «Якіра», твори Велея Патеркула, Словник Маккера, книгу німецького автора «Основи хімії», чотиритомник «Історії данської».

Досить коротким було життя вченого (27 років), але він встиг зробити вагомий внесок у розвиток науки, зокрема мінералогії. Його наукові дослідження і висновки випереджали час.

Ф. Мойсеєнка можна вважати одним із перших українських мінералогів, який вплинув на розвиток мінералогічної кристалографії і залишив свій слід в історії становлення кристалофізики в Україні.

З ІСТОРІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ СИМБІОЗУ (МІКОРИЗИ)

Глоба О.Ф.

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» (м. Переяслав-Хмельницький Київської області)

На сьогоднішній день залишається актуальною проблема азотфіксації рослинами, оскільки вона напряму пов'язана з проблемою забезпечення населення продукцією рослинного походження. Таке явище як симбіоз деякою мірою має пряме відношення до розв'язання цієї проблеми. На основі опрацьованої наукової літератури будемо намагатися висвітлити головні факти історії становлення і дослідження вченими симбіозу (мікоризи).

Існує кілька видів симбіозу. Однією з них є симбіоз квіткових рослин з бактеріями. Цей вид симбіозу має величезне значення. Історія його відкриття надзвичайно цікава.

З давніх часів відомо, що є група культурних рослин, яка відрізняється від інших тим, що вони добре ростуть на ґрунтах, бідних азотом. Це бобові рослини. Науковцями з'ясовано і доведено, що там, де вони ростуть, у ґрунті кількість азоту збільшується. Так, над підтвердженням цього працював ще